

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 528/2015
07.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.П., због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Е.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 89/12 од 11.02.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1812/13 од 19.02.2015. године, у седници већа одржаној 07.07.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 89/12 од 11.02.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1812/13 од 19.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару, у осуђујућем делу, између осталих, окривљени Е.П. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 02.05.2007. до 18.05.2007. године.

Истом пресудом, на основу члана 355. тачка 2. ЗКП, ослобођени су од оптужбе окривљени Е.П. и А.Б. да су извршили још по једно кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, окривљени Џ.И. кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, те окривљени А.К. кривично дело силовање у покушају из члана 178. став 3. у вези члана 30. КЗ.

Окривљени Е.П. обавезан је да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, те да оштећеној Ш.Р. солидарно са окривљеним А.Б. надокнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је оштећена Ш.Р. ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1812/13 од 19.02.2015. године, одбијене су, као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, заједничка жалба окривљеног Е.П. и његовог браниоца, жалба браниоца окривљеног А.Б., а поводом изјављених жалби преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 89/12 од 11.02.2013. године, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што су окривљени Е.П. и А.Б. обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате: окривљени Е.П. 293.437,50 динара, а окривљени А.Б. 359.337,00 динара, те да оштећеној Ш.Р. плате по 115.782,00 динара, као и по 7.000,00 динара на име судског паушала све у року од 30 дана, по достављању ове пресуде под претњом извршења, а у преосталом - непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, бранилац окривљеног Е.П., адвокат Е.Д., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1. у вези члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји, те да побијане пресуде у осуђујућем делу укине и предмет врати Вишем суду у Новом Пазару на поновно суђење или да пресуду Апелационог суда у Крагујевцу преиначи тако што ће окривљеног Е.П. ослободити од оптужбе у осуђујућем делу првостепене пресуде, те да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи у смислу чл. 488. ст. 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2011) нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљеног Е.П., адвокат Е.Д., у поднетом захтеву наводи да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног - одредба члана 439. тачка 1. ЗКП, јер дело за које се гони (за које је оглашен кривим и осуђен) није кривично дело. Према ставу одбране, у радњама окривљеног Е.П. није било нити силе нити претње, док у радњама оштећене Ш.Р. није било отпора већ настраности и перверзије.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву оценио је као неосноване. Наиме, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени Е.П. оглашен кривим „... да је окривљени Е.П. најпре затражио од оштећене Ш.Р. да са њим и окривљеним А.Б., има орални секс, те пошто је оштећена одбила то да учини, према њој употребио силу тако што је више пута ударио отвореном шаком, којом силом је савладао отпор оштећене и принудио је на чин изједначен са обљубом - орални секс, стављањем свог полног органа у уста оштећене...“, произлазе сва битна обележја, како објективна тако и субјективна,

бића кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, те су предметне радње окривљеног Е.П. правилно правно квалификоване као кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ. Побијане правноснажне пресуде нису донете уз повреду закона - одредбе чл. 439. тачка 1. ЗКП, те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**